

normale fradrag, svares med en *forhøjet procentsats*, svarende til summen af kommunens og statens udskrivningsprocenter.

Under lovforslagets I. behandling i folketinget rejste *Grünbaum* (S) det spørgsmål, om det ikke ville være hensigtsmæssigt nu at gøre skridtet fuldt ud og indføre *samme personfradrag ved kommuneskattens beregning i alle kommuner*, som der gjaldt for statsskatten. I de kommuner, hvor man havde de lave personfradrag, betød § 6, stk. 2, i kommunalskatteloven, at det for de små indtægter blev helt illusorisk, at der for statsskatten gjaldt et personfradrag på 5.000 kr. Dette ville medføre en helt urimelig beskatning af disse ganske små indtægter. Lovforslaget anbefalede af *regeringspartiernes ordførere*, der alle var enige i, at man burde *tilstræbe samme personfradrag i kommunerne*, men mente, at dette ikke kunne gennemføres nu, midt i kommunesammenlægningerne. *Ømann* (SF) beklagede, at der var så *langt igen med hensyn til en ligestilling* af vilkårene i de forskellige kommuner. I folketingsudvalget måtte det undersøges, hvor stort behovet var for at beholde disse skatteforskelle efter kommunesammenlægningerne. *Sigsgaard* (VS) fandt, at lovforslaget var et udtryk for, at *den kommunale byrdefordeling ikke var tilfredsstillende*. Man kunne opretholde sigtet med en bedre byrdefordeling og skabe større lighed imellem kommunerne ved større statsrefusioner, eller man kunne, som han tidligere havde været inde på, afskaffe kommuneskatten og give kommunerne andel i statsskatteprovenuets.

Lovforslaget henvistes derefter til behandling i et udvalg, hvis arbejde resulterede i det ovenfor omtalte ændringsforslag af indenrigsministeren. I tilslutning hertil udtaltes det i udvalgets betænkning:

„ Ændringsforslaget er tiltrådt af udvalget. Efter udvalgets mening bør man imidlertid tilstræbe en ordening, hvorefter der i alle kommuner ved kommuneskattens beregning anvendes samme personfradrag som ved beregning af statsskatten. Udvalget henstiller til indenrigsministeren at overveje gennemførelsen af en sådan ordening i løbet af en kortere årrække. “

Til 2. behandling forelå endvidere ændringsforslag af *Sigsgaard* (VS). Ifølge ændringsforslaget skulle kun kommuner med færre end 10.000 indbyggere kunne vælge et lavere personfradrag end det ved statsskatten gældende, og dette lavere personfradrag skulle kun kunne fastsættes til 4.000 kr.

Efter at dette ændringsforslag ved 2. behandling var forkastet med 105 stemmer mod 4, medens ministerens ændringsforslag vedtoges, blev det ændrede lovforslag ved 3. behandling vedtaget enstemmigt med 158 stemmer. I medlem (*Djurhuus* (Fær.)) undlod at stemme.